

Es artista: balla y canta,
 té ulls de cel y hermosos rissos,
 y si per aixó 'ns encanta,
 l' aburrim, quan se decanta
 al vii metall y als palpissos,
 ab una barra qu' espanta.

R

De dijous á dijous

Ja tenim arcalde nou. ¡Per molts anys Sr. Bolde-res!... De bon cor saludem lo seu nomenbrament, y mes de debò encara, voldríam que 'ns resu'tés un conceller en cap, de brahó. Mes no ho podem esperansar venint de Madrid l' ordre, que nosaltres creyém y ningú 'ns ho treu del cap, qu' aytals eleccions deuen ferse pe 'l poble y per ell sostingudas al escalf de sa opinió, poden produhir bons resultats las sevas gestions. Ara, mancadas de l' opinió pública... qu' ha de succehir? Lo mateix qu' ha passat fins avuy la falta de puntals dins y fora la corporació municipal, criarà la vuydor al voltant del novell batlle y farà tornar xorcas las sevas iniciativas, si 'n té fins que se 'n aborreixi y fasi la fi dels antecessors seus. ¡Ja ho veurán y tant de bó que 'ns equivoquessim.

Per aquest cop lo ministre encarregat de «suministrar arcaldes, no s' ha volgut pendrer la pena de descubrirne cap d' estrany... com allavoras de 'n Monegal, y fentne la cosa mes práctica y llisa, ha designat la persona senyalada per l' elecció y pel puesto al primer tinent de l' arcaldia... 'l que vol dir un home que coneix las tasqueas y amagatalls de dins y de fora la Casa Gran, qu' ha fet ja l' aprenentaje de son cárrech y que coneix lo «panyo» com solen dir els castellans que son els qui convé mes entendre.

Un dels arcaldes fermes de voluntat, bons per sas obras y ben volgut pel poble, fou el S. Amat y Sor maní, que trayém á quínto, perque tenia semblantas condicions de l's que are compta en Boladeres y ja podria estar ben content, de poguerse acomparar ab lo qu' hem anomenat.

LA TOMASA queda prompte á brandar en sa lloansa si ho fá tant bé, com desitjem.

* * *

No cal pas tornarho á dir: lo govern no pot aguantar las sotragadas de l' opinió pública y no mess' aguanta per trampear fins que s' obrin los debáts á las Corts, y allá 'ls republicans, disposats per en Salmerón y Alonso, donarán una ferma batura .. á veurer com n' eixirán De quin gust n' esperém las tamborellas .. però ¡qué farón, pobres conservadors, aquesta colla de gats d' els frares!

Mes que resulti mixich ma si pesát p' els nostres llegidors, que fem per manera de no cansar massa, per por de que 'ns aborreixin y saltin p' el damunt aquesta crónica, volém apuntar la llista d' els millions de pessetas que 'n Sánchez Toca demana en lo pressupost d' el Ministeri de la Marina, per' refer l' esquadra de barcos esfondrats á Cavite y Santiago de Cuba.

No 's pensin ara, que fem brometa... ¡res d' aixó! son xifras certas, que copiém d' un diari, presas d' el ministeri mateix.

Aboquem millions de pessetas, com si 'n fossin sigrons.

MINISTERI DE MARINA Pressupost

	Pessetas
Administració Central.	1.047.936
Departaments Marítims	2.164.923
Eventualitats, comissions y exceden- cias	4.377.714
Esquadra d' instrucció	6.954.965
Barcos per anar y venir y vigilancia de costas y pesca.	3.496.135
Escolas flotants	4.793.090
Brigadas torpedistas y torpeders.	844.195
Infantería de marina.	2.766.305
Escolas en terra.	164.946
Establiments científichs	481.946
Serveys auxiliars.	560.763
Arsenals.	12.613.107
Penitenciaria naval	21.930
Obligacions sens cré lit legislatiu.	9.929.265

Y prou; no s' esgarrifin mes, ni tirin ratlla, ni sumin .. no s' encaparrin .. uns cinquanta millions y mitj de pessetas, suadas p' els espanyols, son no mes las que vol aquest bon senyor per tirar á l' aygua... las que no 's quedin en terra ferma, que no serán las menos, ben segurament, si las pot esgarrapár... que tampoch ó creyém.

Farán molt ben fet, si l' hi dihuen no pas per ara.. y si no ho fan, pitjor per ells.

Volém dir, els qu' ho vótin.

Mes val que no 'n parlem de porquerías... alsém la volada y surmontant las serenas regions d' el art musical, acatém la tornada de París d' en Malats, qu' ha plantat ben alta la bandera catalana, guanyánt en concurs públich, lo gran premi Den-nier, que n' es la patenta, per' esser tingut per un d' el poch concertistas de piano que corren p' el mon.

Aquí, tothom sap qui n' es en Malats y no 'ns ca'l parlarne per alabarlo; no trobém pas, que 'l premi li dongui mes dits... ni mes cap... ni mes cor... que 'n te prou de tot; que ja fa coneixer per tot lo mon.

Els amichs d' en Malats, li donan un tech avuy mateix, per llohansa de son triumph; qu' els fassi bon profit y al artista l' encoratje.

En aquests assumptos d' art, anem endarrerits; perdonin els llegidors: ja 'ns rescabalarém un altre setmana.

CALIXTE PI Y XARAU

EPIGRAMA

En un café de la Rambla
dos senyoras ván entrar;
l' una d' ellas espanyola,
l' altra inglesa m va semblar.
Pican... y s presenta 'l mosso:
—Que volen pendre, 'ls vá di!
y 'espongué l' espanyola
¡Porti un bolado per mi!
—Donchs jo digué l' estrangera,
com alemana que soch
m' agrada molt la cervesa
¡Mosso, que 'm portin un boch!

R. H. M

LA YUYTADA

Lo premi-Dennier pianistich guanyat pe 'l nostre Malats es un cas que com á Espanya, honra á Catalunya ¡es clar! —Y no pel import del premi qu' es una mica important hi han prés part 'ls primers idem, (deya un pianista del ball que 's dóna cada diumenge á la tarde al «saló gras»), sino per cobrar... la gloria que 'l tal premi haurá donat al que se l' ha endut ab una-nimitat de vots com cal.

—Bé, veurá; (li vá respondre altre pianista *charmant* dels que tocan... ab manubri y fán molt .. molt mal de cap); si 'l premi Dennier, qual títol es á dinér tan sémbant, (puig *dennier* ó *diner* casi son dos termes ben iguals) no fós de quatre mil llunas francesas ¡quatre mil franchs! l' ase 'n-fum si cap pianista ni d Espanya ni *gabaiix*, ni italiá, noruech ó belga, ni anglés ni rús, ni alemany, per lá gloria ben pelada hi hagués, de segur, prés part á tal concurs de las teclas. . ¡ni á dugas, ni á quatre mans! perque de bossins de gloria no se 'n pot fer cap bon plat.

Aixís opiném nosaltres y sens' pó d' equivocá 'ns, deu ser com la opinió nostra la del nostre gran Malats. Siga com se vulga, rebi desd' aquet lloch lo premiat la felicitació franca de LA TOMASA .. y en paus

*
* *

La bojeria (digueune) de las grans velocitats ha topat ab lo seu lògich inconvenient natural, topant d' un modo terrible (que dugué á un trágich final) ab obstacles y ab personas, víctimas aquestas ¡ay!

de la inmunitat que gosan aqueixos *chauffeurs* feudals que montats en l' automóvil de sas millonadas, van atropellant á infelissos que trovan ells á son pas com si fossin duenyos y amos ab *sons façon* exemplar dels paisos qu' atravessan y dels habitants del camp invadint las carreteras, causant perjudicis grans al comers que va de tránzit, com á la inustria ambulante.

Y per colmo de desditxas, aquest sport condemnat atropella fins las vidas de la pobra gent rural que veyent visions s' encantan ab eixos monstres volant que per ells son com tempesta d' un avens mentida, fals. L' automovilisme es símbol del orgull fer, insensat, de la mes vil opulencia que vol fer servir de past á la general miseria per atipar als alarbs de las costums modernistas que volen assessinar los costums dels nostres avis que, per fer camí, sos plans era aná ab la *diligencia* (lo qui tenia mes rals) ó anar dalt de la galera (qui feya comers en gran) ó al carret de l' *ordinari* ó bé á *pata* ó bé á caball d' un burret ó d' una aqueta, y may ningú feya tart, ni 's parlava de desgracias ni 's feyan tants disbarats. ¡Per volgué anar tant depressa volca tant la Humanitat!

*
* *

Segons va dirme ab confiança la mora Fátima quan feya de raspa á Sevilla, vá fugir perqu' es lo cas que 'n Pela-y-sis, qu' es un moro de cayna, fill del Sultá,

(un dels fills de contrabando dels trescents que té amagats) li buscava 'l cos per sota de la cotilla á tot drap, y com qn' es un xicot nano y porta uns morros de pam, li feya fástich y rabia 'l que s' hagués d' arrossar ab aquell príncep tant neula y d' estranquis y tant nyap .

En cambi un moro del Roghi era 'l seu enamorat y la obligava ¡uix! á fershi perque li dava molts rals lo príncep lleig á la Fátima y 'l moro 'ls hi feya dá.. Es á dí, una porqueria com se veu aquí á ciutat y á tot arréu ahont se vénen macarróns napolitans

En resúm: una historieta la mes corrent y vulgar que 'n varen fé una novela 'ls rotatius... y *roilà*.

*
* *

Mentre diumenje s' hi feya al Palau de Bellas Arts la escena del «Abat Biure» quan váren assessiná 'l, éram á la Rectoría del poble de Sant Cugat contemplant la capa y l' alba plenas de forats y sang com si 'l fet no contés are mes de cinchcents cinquanta anys. Y ab aquella impresió extranya que fá venir mal de cap, várem baixá á veure 'ls claustres del Monestír abandonat que fá basarda y fá pena y fá fástich al mirar tanta grandesa ruïnosa, puig si no hi posan púntals alló es un castell de cartas, que bufant, vá á ca 'n Pistras. ¡Y tants capitals que s llensan en banquetes, festas y balls!!

PEPET DEL CARRIL

Una víctima de la prensa imparcial (?)

—Jo las subvencions vaig treure
á varias publicaciones,
y ara misero de mí!
me clavan los seus fiblóns.

Bestiesas del automovilisme

—Encar no han prés mal vostés;

—Desitjém una desgracia,
perque sols esbossinantse
se llueix l' aristocracia.

PROVA D' AMOR

¡Los recorts de l' infantesa.
que 'n son de dolços recorts!

Entussiasmat per la lectura de las novelas que ab gran interés llegía, preferintlas als llibres de ciencia que per lo pesats que se 'm feyan m' aburrían, tant y tant fôu lo que vaig encaterinar-me ab ellas que vá formarse en lo magí tal confusió de ideas que casi mi j varen trastocarme, de tal manera que de nit y dia sols pensava ab donas románticas é ideals y mon únich desitj era poguer trovarne una que s' enamores bojament de mí per estimarla jo ab deliri y per ferla reyna del meu cor y gosar ab ella del amor pur y cast tal com lo somniava y havia llegit no recordo en quina novela.

Després de molt buscar, un dia, que invitit per un amich meu vaig deixarme portar á un ball de patacada, una preciosa hurí perteneixent al gremi de *xinxas*, vá declarar-se á boca de jarro, dihentme, entre altrás cosas que no recordo «que jo li feya pessa, y que, tenía un posat de xulo que l' engrescava,» paraulas que si be no responian á mas ideas románticas, varen semblarme halagadoras y... vaig sucumbir.

Als vuyt dias, que duravan nostras relacions, vaig intentar imbuirla en mas ideas y esperant que sortís la lluna perque la declaració fos mes poética, vaig empórtarmela á las aforas de la vila y allí sota una figuera, agafantla de las mans y donant á ma véu un tó melós y agredols, vaig enjugarli ma peroració de una tirada y sense deixarla respirar, parlantli de fugir junts á un desert y de fadas protectoras; de flors, de nits de lluna, de murmulls del riu, y... no sé que més.

E la m' escoltava embadalida y encare que no 'm contestava, ab los moviments que feya ab lo cap me donava á compendrer que li tocava la fibra sensible del cor.

Exaltantme jo per moments, vaig continuar mon discurs, pro. tot de sopte un soroll no gens agradable vá interrompre; miro á la sílfide y... la trovo adormida com un sòch.

Al despertarla me digué que la dispensés puig com que arava de nits tenía molta son atrassada, y afegí ab un tó mitj de tant se m' en dona:

—¡Apa, enllesteix, que jo 'm friso!

No sabent interpretar jo be aquellas frasses y creyantme que 's refería á que se li feya tart, vaig pensar deixar mon discurs per un altre dia en que ella no anés tan atrassada de son, y aixecantme vaig darli la má perque ho fés ella:

—Ja podém marxar si vols.

Ella al sentir aixó vá mirarme ab sorpresa, preguntantme al cap d' un rato:

—¿Y no vols fer res mes?

—No, dona, com que veig que t' adorms, he pensat deixar mon discurs per' un altre dia.

—¿Es dir que m' has fet sortir de casa no mes que per aixó?

—Si, reyneta meva, he volgut gosar de ta presència á solas y ferte confidenta dels purs sentiments que per tú nían en mon cor...

—Si no parlas mes clar, no t' entench. ¿Es dir que sols per parlar m' has fet venir fins aquí?

—Si, angel meu, ¿que 't pensavas que volía alguna altre cosa?

—¡Qui es que no s' ho pensa al veurer que buscavas tant la soletat!

—Es que jo no vull testimonis pera ferte mas de claracions...

—¡Vaya unas sortidas!

Y sense dirnos res mes, emprenguem lo retorn á la vila; ella, nerviosa y enfadada y jo somniant ab lo pur amor, donant de tant en tant miradas melancòlicas á la lluna que en lo estrellat cel brillava y també á ella.

—Ascolta, vaig dirli, tot de sopte y abressantla; ¿vull demanarte un favor?

—¡Gracias á Deu!; feu ella. y donantme una mirada fogosa, afegí: Demana fill demana, pro si acás te sembla apartémnos un xich de la carretera que per aquí solen passar algunas personas y no es prou prudent que 'ns vegin.

—¿Per què 'ns hem d' amagar, si 'l favor que vull demanarte no es cap cosa de l' altre mon?

—Veyám, digas; ¿qué vols?

—Que... que 'm donguis una prova d' amor.

—J, 't dich que aquí no pot ser. Si 't sembla podém ficarnos á n' aquell camp de blat y...

—¿Per qué tantas precaucions?

—¡Y que 'ts tonto!; tú dirás...

—Si lo que vull jo, es...

—Qué, vejám?

—Una prova d' amor.. un retrato, un mocador...

—¡Que ets neula!

Y sense esperarme se dirijí apressurant lo pas dret á sa casa.

Al arribar á la porta, se girá vers á mí y trayentse un paperet de la butxaca en la que escrigué algunas paraulas me 'l doná dihentme:

—Aqui téns la próva.

Temps vá faltarme al arribar á ma casa per llegirlo y... ¡era un número de El Fandango! y á sóta de una *sugestiva* lámína, vaig llegir escrit per sa má:

—“Ets un llór za, puig l' home que no servéix per home, no es rés!”

Alló vá despertarme l' inteligencia pro... já era tart; á n' aquella xicota máy mes l' he vista perque l' endemá mateix vá desapareixer de la vila y malas llenguas, de segur, váren dirne poch temps després que l' havian vista á una casa del carrer de la Carassa á Barcelona.

¡Los recorts de l' infantesa
que 'n són de dolços recorts!
¡Qui pogués torná á ser jóve,
per torná á jugá altre còp!

JOSEPH VILA ORTONOBES.

RIGOROSAMENT HISTÓRICH

En un poble molt hermós,
del Vallés, terra encisera,
s' hi va donar anys enrera
un cas en extrém xistós.

En aquelles ocasions
hi havia en el tal poble,
un vell aixerit y noble
que era mestre de minyons.

Era un hom' de molta ciencia
al que la gent tota aymava,
y que als xavals ensenyava
ab entussiasme y paciencia.

Mes com no era catalá,
tenia la gran mania
de que en las aulas volia
que 's parlés en castellá.

Y com que á n' als descendents
de 'ls Borrells, Ribots, y Serras,
lo llenguatge de 'ls Gutierras
se 'ns enganxa per las dents,
tot sovint algun xaval,
quan lo castellá parlava,
un mot ó altre mastegava
á estil de municipal.

Un jorn, com que facilment
la maynada mou desori,
van armar un rebombori
fenomenal é imponent.

Hi va haver moltes trompadas,
crits y soroll á tot drap,
tintés y llibres pel cap
y un sens fi de esgarrinxadas.

Resultant de tal combat,
al fi de fetas las paus,
que un xaval de 'ls mes babaus
va quedá ab lo cap trencat,

Llensant ays molt llastimés
y plorant ab desconsol,
estava 'l pobre mussol
sent la burla dels demés,
quan lo mestre, que era fora,
tot atrafegat va entrá
y -¿Que es eso - preguntá,
ab veu amenassadora.

Y 'l babau, que ho era massa,
onsenyantli 'l xiribech
va exclamar, ab gran catxassa:
—Señor mestre, aquel marrech
me ha rompido la cabasa

EMILI REIMBAU PLANAS

DIALECH

—Hola general, que tal?
—El reuma molt mal me té.
—Sab lo que molt li convé. ?
—Un bany?...
—Si; si, general.
—¡Vaja home y quin a udit!
—E bany no li farà dany.
—¿Y com ha de ser el bany?
—General, ja l' hi he dit

ALBERTET DE VILAFRANCA.

LA PLANETA

L' altre dia 'n las 'Dressanas
casi frente del quartel
vaig fer treurem *la planeta*
per 'quell home dels aucells;
surt l' aucell y ab sa boqueta
á forsa de cops de bech
lográ treurer de la capsa
un paper de color vert.

¡Bravo, vaig dir, aixó marxal
el color vol dir esperém
ja que 'l vert es *esperansa*
aguardém; veurém el que.

L' home ab cuydado desplega
lo paperet satisfet
y ab beu baixa 'm digue ¡escolti!
qu 'n pochés mots li llegiré:

«Moreno: será» tu suerte
negra; muy perra porque
eres maestro de escuela.
y por lo que dijo aquel
gitano á un su compinche
maestro te puedas ver. .

¡Calli! ¡calli! no segueixi
porti, porti 'l paperet;
li prenc y en quatre mil trossos
foll d' íra lo vareig fer,
y encare es l' hora que fujo
malehintne los aucells
y al home y á *sas planetas*
y hasta á mi per. . ignocent.

S. BRUGUÉS.

ETS TANT MACA...

No 't sápigra greu
de ser petiteta,
tot lo teu tirat
es com de la Verge,
y es reyna com saps
del cel y la terra.

Petitetas son
las tevas manetas,
y son un model
perfet de vellesa;
no t sápigra greu
de ser petiteta;
qui mira 'ls teus ulls
veu dugas estrelles,
que flétzan los cors
com dugas sagetas,

Corona 'l teu cap
una cabellera,
ruenta com l' or
mes fina que seda.

Si cada mati
t' en fas dugas trenas,
lligarás los cors
mes forts que cadenas.

Los angels del cel
deliran per veuret,
y los terrenals
se moran d' enveja.

No 't sápigra greu
de ser petiteta.

JOSEPH VÍA

Disputas de color

Un negre y un blanch
discussió tenian
perque 'l blanch digué;
—Jo soch, ¡Qui ho diria!
tant negre com tu.

Y 'l negre ab malicia
cridava—També
jo soch fa molts dias
al menos tant blanch
com tu y ta familia.

Los dos enemichs
boy raho tenian,
puig varen saber
y aixó 'ls va fe riure,
que «Blanch» era mot
que el negre se 'l firma,
y «negre» pel blanch
lo nom de familia.

RAMPELES

Interview

ab don Manuel

Avuy que la sort m' ampara
de poguer parlá ab vosté,
ab respecte com Deu mana,
si 'm permet, m' esplicaré.

¿Es vritat que segons dihen
vosté D. Manuel no es res,
y alló de las *pantorrillas*
ja no tornarà may més?

¿Es cert que fins lo Sin-vela
lo seu taranná coneix
puig diu qu' es vosté un torero
que ni pel hivern serveix?
¿diguim també si es exacte
que quan s' en va aná á Madrid
fou precis qu' enmalaltintse
no s pogués moure del llit?

¿Dihen qu' en Maura era el metje
y que per cura ordená
s' en anés á la... .. Garriga
ó millor á l' Ampurdá?

¿Altre volta aquí, Sa-mara (1)
fins enterra-morts siguent,
diu que s' el mira ab despreci
y s' arrossa ab altre gent?

En fi son tantas las cosas
que mon desitj vol sabé,
que ni ab un any que parlessim
crech que no 'n sabria ré

Aixís tan sols li demano
que 'm contesti per escrit,
al carreró de las Moscas
número 20. Pau Petit.

Per la copia
CENTELLAS

(1) nch

La feyna del arcalde nou, será la de buscar á tota costa, las ratas que rossegan el formatge & honor de la Casa gran.

Un altra noñoja enflada y á punt de saltar la tapia, moltas grapas que l' estiran y un gran pet de garrotadas.

TEATROS

ROMEA

Ab las funcions dels proxims diumenge y dilluns se donará fi á la temporada oficial del teatro y pera ditas funcions se preparan las dugas obras de la temporada ó sigan *Els Vells y Lo pati blau*.

Encar que lo dilluns se digui que s' tanca, no ho resultarà de vritat, puig tota la setmana proxima se continuarà ab funcions de beneficis, contantse entre ells pera lo dijous, lo del jove actor de la companyia D. Cecili Rodriguez, en que ademés de posar en escena *Lo lliri d' aygua*, obra de Pitarra y en que tant s' hi distingeix la nena Serrano, s' estrenarà lo monólech de Ricart Forga, titulat *La tomba de la mare!* y també lo saynete de Abelardo Coma *El miracle de Mahoma*, obra que ha figurat en los cartells de inauguració de temporada un sens fi d' anys y ab tot, no ha lograt fins ara que la Empresa li dongués lloch.

Un cop estrenada, veurém lo perquè vá deixarla arconada.

NOVETATS

Ab tot y ser ja á las *acaballas* de la companyia de *Varietés*, la Empresa 'ns ha donat un número suma ment extraordinari y que á haver vingut als principis de la temporada, no duptém que li hauria reportat grandiosas entradas, puig creyém que tot Barcelona hauria anat á veurer son treball,

L' artista de referencia es Mr. French, un cosmopolita en art, puig que ab la mateixa facilitat y maestría executa jochs de prestidigitació, que fá equilibris, monta en unicycle, se transforma, etc etc.

Ab las funcions de las proximas festas se donará fi á la temporada y pera lo dimars proxim s' anuncia un concert per l' eminent pianista catalá Sr. Malats executant las pessas que en lo concurs últim de París li ha valgut lo premi de 4000 franchs

Pera mitjans de la proxima setmana se prepara la inauguració de la temporada d' istiu, que com diguerem, hi actuará la companyia de la eminent Mariani, figuranhi com á director lo célebre Sr. Paladini.

Sabém que l' abono que s' ha lograt es sumament important y ho seria mes sens dupte si la Empresa hagués escullit altres dias de setmana pera las funcions de moda, puig ab los dias escullits se trobará en competencia ab altre teatro y per lo tant la classe *pudivie* ab tot y las inmillorables condicions de comoditat que té aquet teatro, se repartirá ab lo competidor.

GRAN-VIA

La Sra Farina ab sa *troupe*, procura donar una variació extraordinaria als cartells, de manera que se registra obra nova en cada funció, pero sense compendre lo perquè lo públich se mostra molt retret.

Los *vaudevilles* que s' posan á diari en escena, logran promoure las riallas de la concurrencia y los artistas de la companyia ab justicia se senten aplaudits.

Il profumo una de las últimas obras donadas y que ja coneixiam per haverho vist interpretar per la Giudice en lo derruhit teatre Lirich, va doná ocasió á demostrar las qualitats artísticas de la Sra. Farina y dels senyors Garzes, Beltramo y Marescalchi.

TIVOLI

Ha seguit representantse *La cancion del naufrago*; pera donar lo descans degut als artistas hi ha hagut cambi de personal en lo desempnyo, y trobém que ab la variació, la obra hi ha sortit perdent.

Pera ahir estava anunciat lo debut de la tiple Sta. Carrasco que debia desempnyar la part de Rosa de la esmentada obra

Pera demá s' anuncia una funció en honor del mtre. Sr. Morera y per tal motiu hi pondrá part lo coro *Catalunya Nova* en atenció á haver sigut son fundador.

TIVOLI — CONCERTS D' EUTERPE

Pera lo dilluns proxim, festivitad de la Pasqua anuncia la florejada Societat coral «Euterpe», la inauguració de sos concerts matinals en sa casa payral ó siga 'l Tivoli.

Lo programa escullit, es molt notable y en ell ademés de la *Invocación á Euterpe*, hi figuran *Goigs y Planys*, *La Violeta* y *La Marsellesa*, totes del immortal Clavé; *Patria* y *Lo llegat de 'n Clavé* de Rafart, *Lo Cantor del poble* de Goula y estreno de *Los fils del Canigó*, estudiantina per coro y orquesta, lletra del malográt mossen Cinto Verdager y música del mestre Sr. Candi.

Lo solo de *La Marsellesa* será cantat per lo notable artista Sr. Perelló.

Dit concert será dirigit per lo Director de la Societat, l' intelligent mestre D. Sebastia Rafart.

Ab tant escullit programa, creyém se fará una profitosa entrada.

UN CÒMICH RETIRAT

AMOR Y ODI

Els nostres pares s' ódian, pro ¡que importa si tu y jo 'ns estimem ab tota l' ánima!
dintre sos pits es tot rancunia y odi;
dintre 'ls nostres amor inagotable
de coratge ells rugeixen quan se vehuen;
nosaltres desitjem sempre trovanse
y estar junts á tot' hora, per besarnos
ab tot l' ardor qu' encloñuen nostras ánimas
¡Aymemnos sempre aixis! Que purifique
lo tendre amor dels fills l' odi dels pares.

Els nostres pares s' ódian; pro ¡que importa si tu y jo 'ns estimem ab tota l' ánima!

ANTONI CANTALLOPS.

ANGELETA

¡Quin dia será aquell, bella Angeleta,
que t mostrarás un poch mes carinyosa
devant d' aquest versayre, que sols gosa
escribintne por tu alguna quarteta?

¡Quin dia será aquell, que ta rialleta
dirigirás á mi, tota amorosa,
demostrant altre cop que ets mes hermosa
que la poesia d' eix humil poeta? (?)

¡Dius que no esperi, nó 'l desitjat dia
que estich esperant jo ab boja fatlera
pera gosar abdós l' hermosa Vida?
¡Que ingrata t' has tornat! tanta falsia,
es sols lo procedir d' una ramera
que profana l' amor ab la mentida!

R. AMORÓS ESTEBANELL

Un sol á la posta

—Ja ho veus, ni un trist nombrament d' arcalde!...
¿Y are, que farem, Benet? s
—Si 'n vol creure senyó Planas, tornémnos en al
llit, que aixó es la lluna!

A UNA AMIGA

Diu que 't vas á casá, quan sabs qu' el nuvi deute d' amor contret té ab una dona que guarda son fillet plé d' ignocencia y hont lo troba per tot li crida pare.

No sé 'l 'eu compromís pro reflexiono que si 'm passés á mí compadiria la víctima d' amor que un jorn vá serne després de juraments y prometensas.

No comprens la infelís quin desespero quan te miri 'l un altre tindrà ¡pobre! veyent esclatá un si quan sols per ella aquell si misteriós deuría serne.

Encare hi ets á temps si be t' hi pensas veurás que l' *homenot* que 't vol fé esposa may no será tot teu, puig te que veure ab un amor passat que may s' acaba, á no ser que la mort al mitj se posi.

Aquell si que al altá diréu, jurantne amor, fidelitat y ditxa eterna será sortit d' un cor tan vil é hipócrita que de pensarho sols feresa causa.

Creu, hermosa Rosó, creu á ta amiga que t' estima de cor y be 't desitja y tal vegada un jorn me benehescas del consell que ab vritat de cor te dono.

Si de mí no fas cas, si avuy te casas
 • ab qui no 't pot doná un cor noble y digne, si hi duptat fins avuy de lo que 'm deyas las amigas d' infancia, creuré aro lo que 'm deyan de tú, que amors infames manténs ab un casat qu' es com tú indigno y seréu tú y l' espós dos vifs. L' adagi ja diu, que: Deu los cria y ells s' ajuntan.

ROSETA SERRA

Campanadas

¡Miréuuvos qu' aquesta *gent negra* no perden may las malas intencions.

No contents molts llanuts vigatans de la guerra que públicament venen fentnos, últimament s' han dirigit un anónim al nostre corresponsal de Vich amenantlo bestialment perque vén lo nostre periódich y manifestantli que si continúa venentlo s' en farà set pedras.

¡Está molt bé, *ratas vigatanas* LA TOMASA, qu' es una noya molt xamosa, ha prés bona nota de las vostras intencions y us participa que com que coneix de pe á pa la vida de molts de vosaltras, si continueu molestantla ab la vostra baba asquerosa, us treurá la careta mostrandvos tal com sou.

Per lo tant... ¡feu l' ull viu!

Prop de la plassa de toros nova sembla que hi ha un local ahont van á parar los pencos que serveixen pera las corridas, y dels quals se 'n fa segons rumors un bon munt de llangonissas y altres embutits.

¡Bueno! Ja havíam quedat en que la carn de caball, si no era bona per molts paladars, no perjudicava la salut; pero no havíam pactat encare que poguessin endossarnos impunement la carn d' un bestiar plé de nafras y altras porquerias.

¡Es que á Barcelona no hi ha ningú que 's cuydi de la nostra salut!

Diumente passat va morir en aquesta ciutat, victima del titus, lo reputat metje don Ignasi Rodriguez, conegudissim en la barriada de Gracia, ahont hi ha milers de personas que li deuen la vida ó la salut.

La mort del Sr. Rodriguez ha sigut sentidissima en dita barriada, tant per tractarse d' una eminencia méica com per ser lo finat molt jove encare.

Com á prova de l' estimació y respecte que pe 'l Sr. Rodriguez, conegut vulgarment per l' *Ignasi*, se sentia á Gracia, bastará consignar que per devant de son cadavre desfilaren centenars de personas afanyosas de donar un dolorós adeu á qui fou son amic y son metje.

Rebi lo nostre mes sentit pésam la familia del finat.

Sembla que l' honor municipal está per terra.

Després de las moltas vegadas que s' ha remenat y regirat, sense haversen pogut treure l' aygua clara, en una de las passadas sessions del Ajuntament, torná á la carga el Sr. Vila, aquell regidor que volia que la plasa de quefe del Negociat d' Ingressos y Gastos fos pe 'l fillet del seu cor.

Afortunadament, segons se diu, 'l Sr. Boladeras qui está ja cremat de que 's treguin los drapets al sol, per no succehir luego res, se disposa á castigar al denunciad, ó al denunciador, si la denuncia es falsa ¡Ben fet! Es l' única manera d' evitar que 'l Consistori 's converteixi en un carrer del Mitj-dia.

Quan nosaltres dihem que es peccat fer mal á tota la gent que s' encauha en convents y iglesias estém posats á la rahó.

O sino vegin per lo qu' aném á relatar qui es capás de ferlos mal á n' aquets ministres de Deu y esposas del Senyor, que per nosaltres se desvetllan.

En lo Convent de la *Puñca*, una noya, sens dupte no volguent sufrir que per mes temps per ella s' molestessin 'ls que dintre hi havia, va enfilarse á la paret per saltar luego al carrer y tocar 'l dos; pero com que 'l salt tenia de ser una mica regular, y la noya no s' atrevia á donarlo, 'ls transeunts que s' adonaren de lo que passava comensaren á cridar y esparverarse tement que la noya en qüestió prengüés mal.

Aquets crits cridaren l' atenció de las *madres*, las quals eixiren furiosas del convent, agafaren á la noya pe 'l vestit, la desmontaren de la paret, y luego segons *malas lenguas* li clavaren una palissa d' aquellas que recorda ab dolor qualsevolga persona.

¡Y quina gent mes mansa es aquesta!

¡Ja ho dihem nosaltres, qu' es peccat ferli mal!

Havém vist ab gust lo nomenament del Sr. Boladeras, per Alcalde de Barcelona.

Lo motiu de la nostra satisfacció, 's desprén de lo que deyam en una *crónica* passada aixó es que tractantse, d' un cárrech popular es lo poble qui deu provehirlo y no serho per medi d' una R. O.

Creyéu que 'l Govern, en vista de las dificultats que presentan los nomenaments esmentats quan s' han de fer de R. O. y de la situació difícil en que 's posa á l' agraciad, hauria de procurar esmenar la lley en el sentit de que siga condició indispensable pera ser Alcalde, la de ser avants regidor del mateix Ajuntament.

L'altre dia, de bon mati, fou detingut en la Ronda d' Sant Antoni, un subjecte qu' anava carregat ab un sach que contenia trossos de metall sustrets d' un taller del carrer Consell de Cent.

Lo subjecte del sach era 'l vigilant de l' esmentat taller. Ab vigilants com aquet se pot dormir tranquil.

*

Se diu qu' existe'xen en aquesta ciutat gran nombre de motors que no reuneixen las degudas condicions, sent un perill constant pe 'ls obrers que treballan en los locals ahont dits motors funcionan.

Convé que 's practiqui una eserupulosa inspecció pera evitar desgracias y pera castigar degudament qui pera obtenir majors guanys exposa la vida de qui á mes d' esser un semblant seu l' ajuda á arrodonir una fortuna.

*

A la forsa la carrera d' advocat deu estar perduda, perque després d' haver sigut condemnat l'altre dia á vuyt anys d' presiri tot un senyor lletrat per falsificació de documents, fou detingut fa poch dies per la policia en una fonda del carrer de Sant Pau un altre advocat reclamat per falsificació d' una lletra de cambi:

¡Quin descrédit per la toga!

Pero es lo que sentirem á dir á un que fá 'l timo dels per digons; «Ja veuran com que ara ningú pledeja ells no poden pas morir de gana... Tots tenim dret á la vida!»

Y tenia rahó en lo que 's refereix al dret á la vida, pero s' olvidava de dir que n' hi tenim sense enganyar al próxim.

Per lo tant qui no té feyna d' advocat, si altre remey no té que 's posi á blimpia botas.

*

Diu qu' al carrer de Caspe, al costat del convent dels jesuitas, hi ha una casa en la que se senten sorolls qu' esparveran als vehins.

Creyent que 's tractaria d' algún lladregot qu' estaria fent una ma na baixaren l'altre dia á la claveguera l' insigne Pelaez y dos ó tres intrépits periodistas... y sols varen trovar un batalló de ratas que fugiren esporuguidas.

¡Aném á palms! Si la casa está emplantada al costat del convent, lo primer que hauria de veurers es si 's tracta d' engrandir lo convent en qüestió, perque en aquet cas, no seria estrany que 's fessin sorolls perque 'ls vehins de la casa la desocupessin y 'l propietari de la finca 's desfés d' ella á baix preu.

¡Com que son tan tontos els jesuitas!

CUPÓ PRIMA N.º 78 ⁽¹⁾

Que dona dret á adquirir per

DOS RALS

la comedia en quatre actes y en prosa

La herencia del oncle Pau

arreglo de CONRAI COLOMER

qual preu corrent es lo de DOS PESSETAS

(1) Caduca als vuyt dias ó avans si s' agotan 'ls exemplars.

Havém dit mes de quatre vegadas, que l' Africa comensa mes amunt dels Pirinens, y ara, en vista de las desgracias ocorregudas en la ruta d' automòvils de Paris á Madrid, (1.ª etapa) nos ratifiquém en lo ja dit.

Causa verdadera indignació, veure qu' una colla de desenfeynats, aymants enragés del automovilisme, se matin y atropellín als demás, sols pe 'l gust de dir: «Jo hi sigut lo primer d' arribar á la meta».

Fins una mare, de l' aristocracia, sens dupte, veyent á un seu fill agonitzant, ha cridat com si 's tractés d' un acte meritori: ¡No importa! ¡Un altre fill que 'm queda, continuarà la ruta!

Aixó no es una mare espartana, es una mare espartera, y gracias.

Per rebre als automovilistas, si arriba á permetres que continui la ruta, proposém que s' esperi á Madrid una Comissió de toreros.

¡Serán tal para cual!

*

Lo dissapte vinent, 30 de de Maig tindrà lloch en la Societat *Niu Guerrer* una funció extraordinaria composta de «Los Monigotes» desempenyada per las artistas en miniatra Durán y Figuerola, y pel xamós noy Pairó, dirigits tots per don Rómulo Sales; «El Chaleco Blanco»; «La Dayneta»; monólech de l' Ignasi Iglesias, interpretat per la nena Enriqueta Figuerola; «Los Asistentes»; concert de violi y piano; y «Gent de platja».

Terminará la funció ab un ball de Societat.

Es de preveure un plé, donat lo nutrit del programa, la calitat dels artistas y la bondat de las obras.

*

Llegim que la Junta Directiva de la Casa Provincial de Caritat ha donat los despatxos al pare Estebanell, administrador dels enterrors y funerals en que intervé aquélla, per haverse enterat que 'l tal pare posseheix una torre valorada en 18,000 duros,

¡Está bé! pero lo que convé es saber si aquesta torre l' ha adquirida legalment lo pare Estebanell ó...

¡Ey! dihem aixó, perque no creyém que 'l possehir una torre de 18,000 duros sigui motiu pera despatxar á ningú.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 23)

Manuel Miralles y Salvá: Ab franquesa, no hi entés lo que vol dir—Gegant del Pi: No 'm fá 'l pés—A. B. R.: «Nota d' istiu» no acaba de plaurém—Roseta Serra: Anirá tot—C.: «A mon amich J. A. S.» me sembla fluixeta. Ho sento—P. P.: Diu lo segón vers de son «Amor Verduler» dos tomatechs cagan... ¡Per l' amor de Déu! ¡Hi ha paraulas que no 's poden posar en lletres de motllo—J. Pujol A.: Lo que envia no serveix—A. de V. «La llengua» y «Esq. itx» no 'm fan lo pés—J. Ribas S.: Está bé—M. Gallofré: No serveix—A. C.: Aceptats «Los tres badalls»—Viñá Ortonobes: Ho publicarem casi tot—R. A. E.: Lo sonet m' agrada—Serrallonga: Es poqueta cosa—Reimbau Planas: Robot y moltissimas gracias—Joseph Riba: Lo que m' envia no es un idi-li ni res que puga publicarse—Artista: Tot plegat es raquitich—Homedes Mundo: Ho insertarem—Isaac P. Artés: Repassi «Lo Camp» y hi trovará algunas imperfeccions—J. M.ª Sentinella: Anirá 'l primer cantar—Joseph Abella y Berrón: La publicarem—Joanet de Gracia: Me sembla que fora de la interessada, lo seu jurament no pot agradar á ningú.

LITOGRAFIA BARCELONESA

SANT RAMÓN, 6. - BARCELONA

Flors de Maig

Lliri

Flor de Malva

Rosa mística

Flor d' azahar

Dalia

Violeta